VI évfolyam. 1919. [illegible] 26.

Jánosháza és Vidéke

Társadalmi és helyiérdekü hetilap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre . . . . . 8 korona
Félévre . . . . . 4 korona
Negyedévre . . . . . 2 korona
Kiadja: a »Jánosháza és Vidéke« lapkiadóvállalat.

DINKGREVE NÁNDOR
felelős szerkesztő.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez; előfizetések, hirdetési díjak és reklamációk a kiadóhivatalba küldendők.

Megjelenik minden szombaton.
Nyilttér sora 40 fillér. Hirdetések megegyezés szerint közöltetnek.

Meddig még?

Irta: Dr. Marton Adolf.

— A botrány botrányra halmozódik itt, már a felhőket éri, de nem jelentkezik az a vaskezü erélyes ember, aki gátat vetne egyesek garázdálkodásainak. — Nem jelentkezik az a bátor férfiu, aki a tisztitó munkához fogna.

A városházán még mindig büzlik valami, de hozzányulni senki nem mer, olyan nebántsvirágnak látszik.

Jánosháza oly szerencsés helyzetben van, hogy nincs »választott« birája, mert oly kitüntetésben részesült, hogy a »megválasztott« biró ellen rendetlen, hanyag pénzkezelés miatt vizsgálatot, fegyelmit kértek, mire az lemondott. Most a főbiró »megbizta« a birói teendőkkel a helyettes birót, tehát ekkor »megbizott« biró volt, majd ez is megunta a dicsőséget, ez is lemondott. Erre a főbiró »kinevezett« birót. Igy jutott Jánosháza »kinevezett« biróhoz, mivel nem érkezett el az idő, nem tisztult a helyzet annyira, hogy a nép választhasson birót. Ily körülmények között nem várhatjuk, nem remélhetjük, hogy Jánosháza érdekében a biró tegyen valamit, vagy arra is gondoljon, hogy Jánosháza fejlődését előmozditsa. Majd kipattant a katonaelszállásolási dijak 891 koronának a visszatartása, mire az előljáróság egy rész ellen kértek vizsgálatot — fegyelmi van ellenük folyamatban.

A városházán történt mindez.

— Azt hinné az ember, hogy azok az előljárók, akik ellen a fegyelmit kérték, — addig, mig az ügyük tisztázva nincs — nem vesznek részt a tanácskozásban, nem dolgoznak a városházán, visszavonulnak, kivonultak a városházából. Szó sincs róla. „Mit nekünk Hekuba“, mondják, ha fegyelmit kértek is ellenünk, majd fizetünk 20 koronát és a dolog el van intézve.

Hát nem oda Buda. Nincs rendén a dolog. Egy önérzetes ember nem beszél igy. Aki ellen fegyelmi van folyamatban, annak a városházán nincs helye. A közönség megköszöni azon »önzetlen« fáradozását, amit a község érdekében tanusitott és nem kéri tovább. Ott a városházán végre alapos tisztitáshoz lássanak. — Mig a nép nem választhat magának birót, addig minden marad a régi, most meggyőződhettek arról, hogy »rossz« rendszer.

Teljesen át kell alakitani ott mindent. Uj embereket, de önzetleneket és kipróbáltakat kell beválasztani. Kinek nincs ott helye, menjen, ne legyen kerekkő. Ne tekintsék a városházát husosfazéknak, amelyből egyesek, csak nagy darab falatokat akarnak kivenni, hanem tekintsék egy oltárnak, amelyen áldozatot kell bemutatni.

Igy nem a saját zsebjük telik, hanem kiürül a zsebjük.

»Te vasember, hol késel az éji homályban«!!

A repülőgépversenyekről.

Azok az eszmék, amelyek 1—2 évtizeddel ezelőtt még csak fantasztikus regények tárgyai voltak és amelyek a jövő talán be sem teljesülhető álmainak

Egy magyar munkás Amerikában.

Egy Amerikába szakadt derék magyar munkás: Honigschiegel János egy irott füzetben összeállitotta amerikai élményeinek s tapasztalatainak leirását és pedig[illegible] a közzétételénél[illegible] hogy érdemesnek tartjuk e füzetből némely részt bemutatni olvasóinknak.

Az Egyesült-Államok területén — irja Honigschiegel — kisiparosnak üzletnyitáshoz nem szükséges hatósági engedelem; asztalos, szabó, bádogos, borbély stb. — ha van pénze és hajlama — minden bejelentés nélkül nyithat üzletet. Szintugy nem kell engedelem az étkezőhöz vagy kávéméréshez (persze szeszes italt nem szabad árulni) vagy kiskereskedéshez, sem pedig dohány-, szivar-, cigaretta-eladáshoz, mert például dohányt, szivart, cigarettát lehet vásárolni gyógyszertárban, szatócsboltban, étkezőben, borbélyüzletben, szalonban, (vendéglő), kávéméréshen, divatáruüzletben, meg a jó ég tudja, hol nem; ezenkivül minden forgalmasabb utca sarkán vannak ujságárus-bódék, a hol cukorkát, limonádét és természetesen dohányt is árulnak.

Négy hétig egy nyersbőr-raktárban dolgoztam, tiz dollar heti fizetés (hat napra) és tizórai munka idő mellett. Tudniillik a vágóhidról az ily raktárakba szállitják [illegible] nyersbőröket és itt válogatják be, osztályozzák, vizik a bőrgyárakba. A munkánk abból állt, hogy egy körülbelül hat négyszögméter nagyságu helyet ily nyers bőrrel beterittettünk, sóval behintettük, vizzel (kannával) beloccoltunk — utánna ismét egy sor bőr és viz; és igy tovább ismételve; egy-egy ily helyre kétszáz, ötszáz-hatszáz bőrt raktunk egymás tetejébe, ez igy maradt huszonnégy-harminchat óra hosszat, azután osztályozták, egyenként összegöngyölitették, kötéllel átkötötték és a vasuti kocsiba rakták.

Miután a munka csökkent, tizennyolcad magammal elbocsátottak bennünket március közepén. Ez időtől május végéig mindig munkát kerestem, eredménytelenül — noha hajlandó lettem volna bármily munkát elfogadni. Sőt hiába volt az ujságban való hirdetés is, hiába hirdettem (angol és német lapban), hogy egy erős, egészséges harminckét éves fiatalember, a ki beszél magyarul németül, csehül, tótul, némileg angolul, bármiféle munkát keres — az egész eredmény az volt, hogy az ugynevezett német, angol iskolák prospektusaikat küldözgették cimemre. Szóval, mi tagadás benne, ez idő alatt bőven kijutott a koplalásból, mert mi másnak nevezhető az, midőn épgyomru ember minden huszonnégy órában egyszer eszik, akkor is csak reggeli (kávét kenyérrel — ezt is hitelbe). Igaz, ebédeltem is néha, vasárnaponként ha valamely ismerős család bejuvitált, csakhogy az rit az fordult elő, mivel ha hivtak is, akkor sem mentem bárkihez, mivel meggyőződésből gyűlölöm az alamizsnát, mely az emberi önérzetet sérti. E dologban csak az akkori szobagazdámmal tettemkivételt, mivel meg voltam győződve arról, hogy ő nem alamizsnát akar adni, hanem kötelességérzetből tette, hogy többszöri önként meghivott vasárnap ebédre, — ő

látszottak, ma már nem problémák többé. Az 1910. esztendő nagy szerepnek lesz kiinduló, óriási átalakulásnak kezdőpontja a haladás világtörténelmében. Korunk valóra váltja a zseniális Verne Gyula álmait. Az »Utazás a holdba« és az »Utazás a föld középpontja felé«, ha még kissé szokatlanul hangzanak is, de már mégis komoly témáivá kezdenek válni a gyakorlati tudománynak. Az emberi erő, a tudás és a kitartás ma még ugyan erős harcban állnak a levegő birodalmának erőivel, de a siker már nem lehet kétséges.

A levegő meghóditása, leigázása eddig álom volt, ma már valóság! Csak még néhány évvel ezelőtt is az egész világot óriási szenzációként járta be a hir, ha valamelyik léghajósnak, vagy aviatikusnak sikerült rövid ideig a levegőben maradni és léghajóját vagy aeroplánját jól-rosszul kormányozni. Ma már versenyre is kelnek a levegő hősei egymással. A léghajótól nem lehet eltagadni, hogy a mai napig a levegőben való maradása biztosabb a repülőgépeknél, de előállitása tetemes költségbe kerül, kormányozni — terjedelmes voltánál fogva — lehetetlen és könnyen a szél játékává válik. A repülőgépet a pilotája oly biztosan kormányozza a légben, mint a soffőr az automobilt az országuton. Elkészitése aránylag kevés pénzbe kerül, mert mig Zeppelin 3 léghajója közel 2 millió koronába került, addig egy repülőgépet 25—30.000 koronáért bárki is kaphat. Ezen általános vonatkozásu jelekből láthatjuk, hogy a jövő légjárója nem a nehézkes léghajók, hanem a karcsu aeroplánok lesznek.

A repülőgépek kétféle tipusát különböztetjük meg: monoplán és biplánokat. A monoplán — általános alakjában — egy óriási madár vagy szitakötő képét nyujtja, mig a biplánok magasban egy nagy skatulyának látszanak. A monoplánnak egyetlen sikban elrendezett „vivőfelülete" van és ez két, t. i. jobb és baloldali szárnyra oszlik, amelyek között foglal helyet a gép utasa is. A monoplán teste egy erkélyt alkotó hosszu orsó: az erkélynek a metszete alul derékszögű, hátul pedig háromszögű. A biplánnak két vivőfelülete van és egynémely fajtának az alsó felülete [illegible] kötve a felső részével. Testét drótháló kapcsolja a kép ugynevezett farkához.

Ezen kétféle tipusu, de különféle szerkezetü motorral rendelkező és kisebb eltéréseket mutató repülőgépek alkotói, pilotái keltek egymással versenyre a most folyó repülőgépversenyekben. A versenyek tere a Budapest mellett elterülő Rákosmező, amely azelőtt a lovasságnak szolgált gyakorlóhelyéül. A pálya belső átmérője több három kilométer hosszuságnál, szélessége ugyanannyi. A pálya nézőtere 200.000 embert képes befogadni, tehát egyszerre többen férnek el benne, mint a vármegye egész lakossága, beleértve a csecsemőket is. A pálya belterületén a különböző helyek között a rendezők automobilokon és lóháton tartják fenn a közlekedést. Szinte egy egész külön városnak látszik a hangárok csoportja. Ezen hangárokban vannak elhelyezve a repülőgépek.

A hangárokhoz legközelebb a födött tribün áll, melynek közepén a magyar cimerrel ékesitett udvari páholynak adtak helyet. Előtte széles térség, melyen föl és alá sétálnak a nézők, akik épp oly érdeklődő figyelemmel kisérik a nevezetes sporteseményt, mint a fényes közönséget és a szebbnél-szebb toilettokat. A pazar és káprázató toilettekre jegyezte meg szellemesen egy ujságiró, hogy nemcsak igen izlésesek, hanem alkalomszerűek is, már t. i. azért, mert igen légnemüek.

Gyönyörü szines kép, melynek tompa moraját egy pillanatra felfüggeszt. Paulhan gépének a starthelyre való kiguritása. Egy-két perc és már fent repül a magasban és a fejünk felett felhangzik a motorok pokoli kattogása a légcsavarok éles berregése. Egy pillanatra mintha mindenki visszafojtaná lélegzetét, hogy jobban gyönyörködhessék az emberi elme fényes diadalában. Hogy mi ez, mit gondol, mit érez az ember, amikor a szárnyas madarat hirtelen a levegőben — hátán az emberrel — felrepülni látja, arról már nagyon sokan, nagyon sokat irtak és én mégis azt hiszem nem eleget, nem hiven. Azt látni, a fenséges gyönyört csak élvezni lehet, de hüen leirni nem.

Alig néhány perc mulva már a levegőben van Latham, követi Wagner, Illner, de Laroche s. többen. Mindegyik főtörekvése a másiknál biztosabban, gyorsabban, magasabban repülni. A legnagyobb tudásukat viszik a versenyzők a küzdelembe és bátran állithatjuk, hogy a budapesti versenyek döntően járulnak majd hozzá az aviatika fejlesztéséhez, légi járműveknek biztonság és gyorsaság tekintetében való tökéletesbitéséhez. Az ember feje fölött oly nyugodt biztonsággal száguldnak a repülőmasinák, a gépek tulnyomó többsége a megbizhatóság akkora fokát tanusitotta, hogy az előfordult néhány sajnálatos esemény ebből semmit sem von le. A vasut tökéletes, az automobilt is annak tartjuk, mégis hány szerencsétlenségnek lesznek okozói. Miért ne bizhatnánk tehát az aeroplánokban!

Az az érzés, amely betöltötte lényemet akkor, midőn az első embert láttam a levegőben repülni, később — mintha eloszlott volna. Most már tucatszám láttam a repülőgépeket, szinte hozzászoktam a gépmadarak kereplő kattogásához, a körülöttük levő levegőt betöltő benzinszaghoz, már nem tartom tulságos szenzációnak, amit ezelőtt 1—2 évvel még csodának tartottam volna. Amint a gyermek, a még oly ritka játékszert, épp olyan könnyen szokja meg az ember a csodákat. Hogy a fejünk fölött ma tizen repülnek, azt ép ugy természetesnek találjuk, mint mikor mellettünk tiz auto halad el.

Egy nap alatt én is hozzászoktam a csodához s mig a pálya belsején utasokkal terhelten röpdösnek, addig külön igazgatói engedélyivel a hangár város megtekintésére indultam egy tolmácscsal. Erős katona és rendőr kordonon kellett keresztül mennünk, mig bejutottunk a piloták birodalmába. A hangár mindegyike deszkából épült és minden oldalról körülzárt óriási pajtához hasonló épület, amelyben egy repülőgépet helyeznek el. Rendkivülien vigyáznak ezen faalkotmányokra, mert nagy összegre vannak biztositva a gépek és félnek a tüztől. A dohányzás az egész területen tilos. Az első hangárban, mely nyitva volt, találtuk Zsélyi Aladár összetört gépét. Elhagyva hevertek a roncsok, mig gazdájuk egy szanatoriumban élet-halál közt lebeg. A tuloldalon

---

hétköznap, ha hazajöttem, mielőtt ők vacsoráltak volna, noha csak kettőjük részére főztek, inkább ők nem laktak jól, csakhogy nekem is juttathassanak a vacsorájukból. Ennek az volt a következménye, hogy csak este hét órakor mentem haza, hogy ezt a [illegible] elkerüljem, mivel lakásért és reggeliért ugyis másfél dollárt kell fizetnem — ha majd lesz miből!

Ilyen táplálkozás mellett reggeltől estig az utcán szaladgálni, ázni és fázni mellette — nem valami kellemes szórakozás, de ezen ugy sem segithet semmiféle sopánkodás, mivel az itteni társadalmi berendezés olyan, hogy ha a munkás többet termel, mint a mennyi a kereslet, akkor egyszerűen kiteszik az utcára. Igaz ugyan, hogy kissé furcsa logika, hogy a munkás azért kénytelen nélkülözni, mert sok a fölösleg.

Május utolsó hetében találtam munkát egy szalonban (vendéglőben), a hol tiz napig dolgoztam (déli 12-től éjjel 12 óráig) egy dollár napibér, ebéd és vacsora javadalmazás mellett. De mivel a törzsvendégek csupa kisebbszerü tolvajból és professzionátus koldusokból álltak, a verekedés, késelés napirenden volt. Esténként a feleket szétválasztani és kidobni szintén az én teendőim közé tartozott és egy ily alkalommal majdnem a balszememet szurták ki; késsel arcul szurtak, egy centiméternyivel lejebb a balszemem alatt. Tehát elhagytam azt a helyet is.

Junius 15-én kaptam ismét munkát, az ugynevezett magas vasutnál. A pályatesten dolgoztunk: a sineket cseréltük ki. Fizetés egy dollár hetvenöt cent, tiz órai munkaidő mellett. Itt másfél hónapig dolgoztam, akkor elbocsájátottak bennünket; az uj munkásokat tudniillik előbb bocsátják el, mint a régieket. A másfél hónap alatt sikerült adóságom rendezése és maradt még tizenegy dollár készpénzem . . .

Ilyen a munkás sora ideát, a gazdag Amerikában.

indulásra készen áll de Laroche bárónő biplánja. A gépészével beszélgettünk, mignem int az első női aviatikus és gépe már gördül a starthelyre. Szomoruan nézi a hangárban a készülődéseket Frey André, aki a közönség közé esett és kinek a gépe összetört. Latham, a többszörös milliomos francia, kit honfitársai »viharmadár«-nak neveztek. Paulhan, a London-Manchesteri-út-győztesének hangárjai üresek, csak egy-egy montőr gubbaszt a benzintartó mellett. Ők most is fenn vannak a levegőben. Rongier, a Voisin gépek leghiresebb pilotájának hangárja következett, 2—3 mechanikus dolgozik a gépen. Majd a magyarok gépeit tekintettük meg. Kutassy gépe egyike az eddig konstruált legszebb repülőgépeknek, sajnos azonban nem tud repülni, Szatke, Csermely a pályán gurulópróbát tartanak. Herceg, Székely Adorján hangárjait zárva találjuk. Jaritz gépénél csatlakozott hozzánk montőrje, ki a gépek különféle szerkezetét igyekezett megmagyarázni. Megnéztük aztán Bielovucic, Amerigo, Chavez, Engelhardt, Paul biplánjait, Wagner, Etrich, Wiencier, Montigny gróf és Pischof monoplánjait. Közel két óráig időztünk a hangár városban, a kijáratnál egy pilotákból álló izgatottan tárgyaló csoporttal találkoztunk, kik közül az egyik kérdésünkre elmondja, hogy az ügyeletes rendőrtiszt felirta de Laroche bárónét, mert a hangárjában cigarettázott. Megköszöntem egy tapintatos kézszoritással a montőr magyarázatait, aztán ő köszönt.

Elhagyva az óriási fabódékat, a versenypályára mentünk. Noha a nap már jó alászállt, még mindig 7—8-an szelték a szédületes magasságban a levegőt és addig le sem jöttek, mig a verseny végét jelentő ágyudörgés el nem hangzott.

Rágendorfer Samu.

HIREK.

Jelesen érett. Salzberger Mór jánosházai lakos nagytehetségu fia: Salzberger Sámuel, a kereskedelmi akadémián az érettségi vizsgát jeles eredménnyel tette le.

Esküvő. Reisinger Izidor gabonakereskedő Jánosházáról junius 29-én vezeti oltárhoz Beleden Lövinger Gizellát.

Vendéglők bérbeadása. Gróf Erdődy Sándor tulajdonát képező vendéglők bérbeadása junius 21-én történt rendkivül nagy érdeklődés mellett az uradalom kasznári hivatalában. Már a reggeli órákban feltünt a sok idegen az utcán, akik az árverésre jöttek. A közönség csak a »Korona« vendéglőre volt kiváncsi, mert annak jó előre hire ment, hogy — ha törik, ha szakad, a jelenlegi bérlőnek felverik ugy, hogy annak mennie kell. Midőn az idegenek észrevették, hogy a helybeli vendéglősök árvereznek egymásra, — szépen visszavonultak és átengedték nekik a teret. A »Korona« vendéglőre Magdics Rudolf 4960 koronát igért, holott eddig 1400 korona volt a bér, azért a régi bérlő 5000 kor.-ért Ritter Imre kapta meg. A »Fehér ló« vendéglőjét Jurai hajtotta 3000 koronáig, a bér eddig itt 800 korona volt, mégis a régi bérlőé, Magdics Rudolfé maradt 3010 koronáért. Nem tudjuk, kenyéririgység vagy más vezette az árverezőket, de ebből csak azt látjuk, hogy mégis csak jó soruk lehet a helybeli vendéglősöknek.

Nemtelen bosszu. A bukott párt csak nem tud belenyugodni a vereségbe. Bosszut liheg és forral azok ellen, akik Ostffyra szavaztak Jánosházán, természetes csak azok ellen, akik ellen tudnak, Szállási kovácsmesteren mivel Ostffyra szavazott, ugy akarnak bosszut állani, hogy a közvetlen szomszédságába kovácsmühelyt épittetnek, azon naiv hiedelemmel, hogy majd akad kovács csakhamar beléje s igy tönkretehetik. Biz a harag nem ér semmit hatalom nélkül, mindez aktiv reakciót szül. A józanul gondolkodó tisztességes elem Szállási pártjára állot s még azok is, akik eddig nem dolgoztattak nála, azok is ellátják munkával, de bosszut állani nem engednek rajta, csak azért, mivel arra szavazott, akire akart s nem engedett semmiféle fenyegetésnek, sem semmiféle csábitgatásoknak. Van ennek más oldala is. Vannak vidékek, ahol az Ostffypártiak nagy többségben voltak s mit szólnának hozzá azok a jó atyafiak, ha ők retorsióval élnének és ily nemtelen eszközhöz folyamodnának. Csak a jánosházai iparosokat bojkottálnák a vidékiek, akik nem Ostffyra szavaztak, ugy véljük hamar tönkretennék őket. Kijelentheljük és megnyugtathatjuk a közönséget az iránt, hogy az Ostffypárti emberek nem is gondolnak ilyesmire.

Egy elitélt halkereskedő. Egy szombathelyi halkereskedőt, aki Celldömölkön is romlott halakat árult, a főbiró 250 korona pénzbüntetésre itélt és ezt az itéletet fölebbezés folytán a miniszter is helybehagyta azzal a megtoldással, hogy ha Mermelstein József a büntetéspénzt nem fizetné le, 24 napi börtönben fog tovább elmélkedni a halak »romlottságáról.« Celldömölkön beszélik, hogy a megvizsgált halak hólyagja piros festékes volt, hogy frissnek lássék. Azt is beszélik, hogy az elitélt halkereskedőnek minduntalan meggyült a baja eddig is a hatóságokkal, azért szinte furcsa, hogy az ily embert, aki romlott hussal traktálja a publikumot ennek pénzéért: nem tiltanak el egészen a husárulástól.

Előfizetési felhívás a »Vasvármegyei nemesi családok története« cimü munkára. A »Vasvármegye« nyomdavállalat [illegible] hogy egy nagyobbszabásu munka keretében a legközelebbi időben kiadja a Vasvármegyei mágnás és nemes családok történetét. A családtörténelmi tudomány, mely az utóbbi időben kezd kiemelkedni elhanyagolt állapotából, s hovatovább nagyobb tért hódit és érdeklődést kelt, akkor, amidőn a nemzet törzsét és gyökerét alkotó nemesség multját tükrözi vissza, nem helyezkedik szembe a demokratikus korszellemmel, de éppen a demokratikus korszak szeme elé kivánja tárni a letünt századok kiváltságos családjainak történetét, azon kiváltságosokét, amelyek közel egy évezreden át intézték Magyarország sorsát. Az uj kor szelleme elitörölte a rendiséget, megszüntette a kiváltságokat, de olyan állomása a haladó időnek sohasem fog ránk-köszönteni, mely csak elvitatni is megkisérelné azt a kétségtelen igazságot, hogy közel egy évezreden át a magyar nemesség intézte a magyar nemzet történelmének sorsát. Ez a nemesség, mely egy évezreden át megvédelmezte a hazát, érdemel annyi kegyeletet, hogy megismerjük multját, a haladó tudomány pedig megköveteli minden kulturembertől hogy világos ismeretével birjon a magyar történelmi századok históriát csináló nemesi családjainak multjával, szerepelésével, alkotásaival. Sajnos, a magyar szakirodalm napjainkban még aránylag szegény olyan természetü családtörténelmi munkákban, amelyek ugy genealógiai, mint heraldikai és biografiai szempontból, vármegyék szerint csoportositva, beható részletességgel ismertetnék a nemesség történetét. A »Vasvármegyei nemesi családok története« cimü munkának első kötetei még ez év folyamában (a teljes munka pedig 1911. év végéig) jelennek meg. Előfizetést csak a teljes müre fogad el a kiadóhivatal. A teljes munka (6 esetleg 8 kötet) előfizetési ára 80 korona. Bolti ára 120. Az előfizetés kötelező és vissza nem vonható. Az előfizetési dijakat a Vasvármegye nyomdavállalat cimére (Szombathely, Kossuth Lajos-utca 6. szám.) kérjük küldeni, esetleg azok bevételezését a mü egyes köteteinek megjelenésekor utánvétellel eszközöljük. A szerkesztést és minden egyébb irásbeli közelményt, valamint a cimerklisékre vonatkozó megrendeléseket kérjük Palatinus József szerkesztő cimére (Szombathely, Battyáni-tér 1. sz.) küldeni, aki a családtörténeti munkát illető minden kérdésre készséggel nyujt felvilágositást. Palatinus József, szerkesztő. »Vasvármegye« nyomdavállalat, Lingauer Albin.

Az adótörvények. Tudvalevő, hogy az uj kormány hivatalba lépése alkalmával nyomban felmerült a hir, hogy a Wekerle-féle adótörvényeket nem fogják életbeléptetni. — Lukács László pénzügyminiszter e hir valódiságáról megkérdeztetvén, azt a kijelentést tette, hogy az adótörvénye: egy részének életbeléptetését felfüggeszti, mert bizonyos adminisztrativ változtatások szükségessége merült fel, néhány törvényt azonban, mint pédánl á nyilvános számadásra kötelezett vállalatok adójáról és a tőkekamatadóról szóló január 1-én életbelépteti. Mint teljesen beavatott forrásból értesülünk, a pénzügyminiszter megváltoztatta álláspontját és a Wekerle-féle adótörvényeket kivétel nélkül mellőzi. 1911. január 1-én egyetlen [illegible] törvény sem lép életbe, a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok adójáról és a tőkekamatadóról szóló törvény sem. A pénzügyminiszter az összes törvényeket átdolgoztatja, ujból a törvényhozás elé terjeszti és ugy terveti, hogy két éven belül életbeléptetheti az uj (Lukács féle) adóreformot.

Pallikari érettségi vizsgálatban a fogalmazásban ime egy minta: »Apponyi János a nemzetvezér, az egyetlen, akinek korszakos hivatottsága: közjegyző hiteles okiratban fogja elismerni a aki a pápa világi hatalma mellett a maga számára fogja kikötni Magyarország

teljes függetlenségének kivivását. Láttuk immár őt repülni a politikai mono-, bi- és tripályán. Szélességi, magassági, gyorsasági rekordot egyszerre ért el, bár ő maga nem tudta, hogy merre viszi a gépje . . .« — Ez a disz-fogalmazás egyik szombathelyi hirlapban jelent meg.

Sirások sztrájkja. Párisban a sirások sztrájkolnak, tehát a francia fővárosban ezentul már meghalni sem lehet. Ebben sztrájkban az a legnevezetesebb momentum, hogy elsősorban is nem béremelésért sztrájkolnak, hanem az egyenruhájuk miatt; mert hát ott a sirások is egyenruhát viselnek, még pedig kék vászon frakkot fekete gombra és fekete viaszos vászonból készült cilindert. Hát ezt a halálmadárra való ronda viseletet a párisi modern fölfogásu sirások már megunták, tehát uj uniformist kivánnak, követelnek és fognak is kapni.

Mely esetekben van válópernek helye? Ily cimen a Házasság és Családjogi Szemle kiadásában egy rendkivül könnyen áttekinthető jogi füzet jelent meg, mely a magyar házassági törvény szerinti házasságfelbontó okokat igen népszerü nyelven kitünő rendszerben felvilágitja. A mü szerzője Dr Gerő Ernő budapesti ügyvéd. A könyv a jogász, különösen pedig a magyar házasságjogi irodalomból népies kiadvány nem állott rendelkezésre. A könyv ára 60 fillér. Kapható a pénz, vagy ennek megfelelő póstabélyeg beküldése ellenében a szerzőnél (Budapest, VIII. Erzsébet-körut 17.)

Tea-cigaretta. Az elegáns angol dámák — ha igaz a Matin hire, — már nemcsak isszák a teát, hanem szivják is. Néhány londoni irónő napjában husz-harminc tea-cigarettát is elsziv s egy előkelő nő szalonjában ebéd után általában csak teából sodort cigarettákat hordanak körül. London néhány ismert szinésznője hetenként kétszer rendez teaszivó összejövetelt, sőt edy kensingtoni irónő-társaság már teaszivó-klubot alakitott. A dohányárusok (Angliában ugyanis nincs dohánymonopolium) persze szivesen vállalkoznak ennek az uj szükségletnek kielégitésére: Londonban már minden trafikban kapható a legujabb tea-cigaretta.

Kóber cigányok. As ország különböző részében már megint gondot okoznak a cigányok. Gyalázatos rablásokat és tolvajlásokat visznek véghez. Hajduböszörményen is öt garazdálkodó cigányt fogtak el s helyeztek zár alá. Most aztán megint felmerült a terv, hogy a cigánykérdést meg kell oldani, mert szükséges, hogy a gonosz csavargóktól folyvást rettegésben éljen a lakosság.

KÉRJÜK MEG A HÁZIORVOST!
Krondorfi
Kalkálikus természetes savanyuvíz
Bor, pezsgőhöz a legjobb ital.
magyarországi főraktár: Bpest, V Zoltán-u. 10.

A krassószörénymegyei katasztrófáról a hivatalos jelentések ma még elszomoritóbb képet adnak. Egész vidékek pusztultak el. A viz nemcsak a termést, hanem a termőföldet is elhordta és évekig tart, amig az iszappal lehordott földből ujra termőföld lesz. Csaknem valamennyi községnek számos halottja van, akik megmentették az életüket, elvesztették hajlékukat, vagyonukat s betevő falatjok sincsen.

Elejtett beszédek.

A) Hát lesz nagy bankett?

B) Lesz, de nem nagy.

A) Hisz a »piciny«-nek sok jó barátja volt, azok csak ott lesznek?

B) Kérlek, a »piciny« oly körülmények miatt kénytelen távozni Jánosházáról, hogy csak a legjobb barátai lesznek jelen a bucsulakomán.

A) Hallom, a maga nevelése?

B) Igen, de száz év is elmulik, mig akad még egy oly tanitó Jánosházán mint a »piciny« volt. A nép egy része még buta, müveletlen, nem értette meg, nem tudta becsülni, nem ismeri az értékét. Nem ide való.

A) Azt elhiszem.

* * *

A) Ki lovagol ily késő éjszaka, szélben és viharban?

B) A spanga.

A) Mit keres? Miért bujja, miért dulja, miért furja fel a temetőket, hisz az rosszabb a hiénánál?

B) Rosszabb, de ő csak beszélni szeretne az emberekkel.

A) Nos?

B) Nos, még azok sem beszéltek vele.

Tüske.

Gabona-árak

— 1910. junius 22-én. —

Salzberger Rudolf jelentése szerint:

Buza	9·60 —	korona.
Rozs	6·70—	„
Árpa	6·60—	„
Zab	6·10—	„
Bab	7·	„
Tengeri	6·50—	„

pr. 100 kgr.

Irányzat lanyha.

Hirdetéseket jutányos áron felvesz a KIADÓHIVATAL.

Néhány elismerő levél STERN MÓR FIA jánosházai hornyolt-tetőcserép és gőztégla-gyárában készült anyagokról:

Tölcsány, 1907. X/18.

Mai napon postautalványon beküldtük a szállitott cserépzsindely árát s egyuttal a szállitott kitünő minőségü anyagért elismerésünket fejezzük ki. Tisztelettel

Báró Guttmann László zálabérf uradalma.

Tölcsány, 1907. XII/14.

Sziveskedjék jövő évi épitkezésre 30—100 ezer darab tégla és 10—30 ezer darab tetőcserépre Zalabér állomásra ajánlatot tenni.

Báró Guttmann László zalabéri uradalma.

Szénásvölgyi uradalom 1908. julius 12-én.

Tekintetes Stern Mór fia urnak Jánosháza.

Örvendek, hogy a gyors és pontos kiszolgálásért, úgy mint a küldött cserépzsindely kifogástalan jó minőségéért ezuton megelégedésemet nyilvánithatom, egyuttal tisztelettel kérem . . . stb.

Schmidt Adolf.

Pusztaszentlászló 1908. VI/23.

A két vaggon zsindelyt megkaptam, nagyon meg vagyok vele elégedve.

Zágorhidy Cigány Bertalan.

Kelt Pacsán, 1907. február hó 26.

Miután láttam Pacsatüttősben a gyártmányát és nagyon jónak találom, sziveskedjék velem tudatni, hogy ezerét mennyiért adja a Zalaapáti állomásra, mert ha jobban jövők ki vele, mint a sopronyival, ugy csakis az ön gyártmányát használjuk stb.

Acél Miklós épitési vállalkozó.

Nyomatott Dinkgreve Nándor villamerőre berendezett könyvnyomdájában, Celldömölk.